

Is jouw hond wel goed beschermd?

Als gepassioneerd hondenuitgever heb je er alles voor over om je geliefde viervoeter gezond en fit te houden. Goede voeding, voldoende beweging en geestelijke stimulering zijn erg belangrijk. Daarnaast wil je je hond beschermen tegen besmettelijke en dodelijke ziektes die kunnen worden opgelopen en overgebracht op anderen honden.

Om dit te voorkomen is het verstandig om je hond te laten vaccineren en ga je ervan uit dat het dier hierdoor beschermd is. Helaas is dit niet altijd het geval. Een enting slaat om wat voor reden dan ook niet altijd aan, en het kan dan ook gebeuren dat een hond ondanks deze vaccinatie ernstig ziek wordt of overlijdt. Daarnaast kennen vaccinaties ook bijwerkingen.

Het is dan ook niet voor niets dat een internationale commissie van wetenschappers (World Small Animal Veterinary Association) in 2015 nieuwe richtlijnen heeft uitgegeven met betrekking tot de vaccinaties van honden en katten. Deze WSAVA adviseert dierenartsen om een test bij je hond uit te laten voeren waarbij gekeken wordt of deze antilichamen (antistoffen) heeft tegen bepaalde ziektes. We noemen dit een titerbepaling of titeren.

Wat is titeren?

Een titerbepaling kan worden uitgevoerd met een in-house titertest zoals de RapidSTATUS™ TiterTest™. Hiermee kan de dierenarts bepalen of een hond antilichamen heeft tegen de drie belangrijkste infectieziekten. Dit zijn:

- CPV: parvo
- CDV: hondenziekte (distemper of ziekte van Carré)
- CAV: adenovirus dat infectieuze hepatitis kan veroorzaken

Hoe komt een hond aan deze antilichamen?

Dat een hond antilichamen heeft is niet vanzelfsprekend. Ze kunnen op de volgende manieren ontstaan:

1. Anders dan bij mensen, krijgen pups tijdens de dracht, weinig antilichamen binnen via de placenta. Daarom is het erg belangrijk dat ze kort na de geboorte biest drinken. Biest, of colostrum, is de eerste melk die van de moederhond komt. Deze bevat, mits de moeder ze ook heeft, antilichamen. Het is zeer belangrijk dat de pups gedurende de eerste 12 uur bij hun moeder drinken. Na verloop van tijd sluit namelijk de darmwand van de pups waardoor deze antilichamen niet meer kunnen worden opgenomen in het bloed. Deze zogenaamde maternale antilichamen beschermen de jonge hondjes in de eerste fase van hun leven. Immuniteit door antilichamen van de moeder noemen we maternale immuniteit en kan wel tot 20 weken duren. Vaccinaties die tijdens deze periode worden toegediend zijn niet altijd succesvol. Laat een pup dus altijd titeren na de laatste puppy-vaccinatie!
2. Honden maken, indien alles goed verloopt, antilichamen aan na een vaccinatie. Hierbij wordt er een vaccin dat een verzwakt virus bevat geïnjecteerd. Dit verzwakte virus is niet in staat om de ziekte te veroorzaken maar het lichaam reageert op deze indringer door antistoffen aan te maken. Antilichamen die worden aangemaakt door een dergelijk vaccin zorgen ervoor dat je hond immuun wordt.

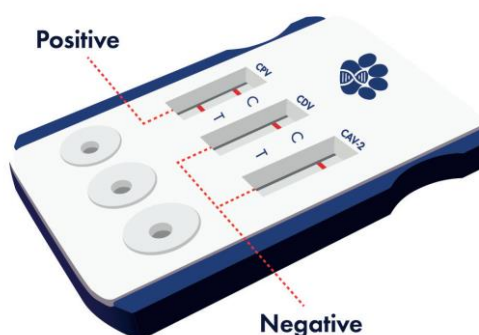
3. Honden kunnen ook antilichamen aanmaken wanneer ze in contact komen met andere honden die net gevaccineerd zijn en virus uitscheiden.
4. Honden kunnen in aanraking komen met een veldvirus. Dit is de echte ziekteverwekker die ervoor kan zorgen dat je hond doodziek wordt en kan overlijden. Als je hond een dergelijke infectie overleefd, dan heeft hij antilichamen aangemaakt tegen de ziekte.

Wat belangrijk is om te weten, is dat honden die antilichamen hebben aangemaakt na vaccinatie of besmetting, b-geheugencellen aanmaken. Deze geheugencellen herkennen bij een nieuwe infectie de indringer en maken dan opnieuw antilichamen aan om deze uit te schakelen. B-geheugencellen kunnen niet worden gemeten maar dragen bij tot een langdurige en mogelijk levenslange immuniteit. De WSAVA heeft in haar richtlijnen opgenomen dat een 3-jaarlijkse titerbepaling een goed alternatief is voor de hervaccinatie van CPV, CDV en CAV-2.

Hoe gaat zo'n titerbepaling nu in z'n werk?

Een titerbepaling met de RapidSTATUS™ TiterTest™ is zeer eenvoudig en snel uit te voeren. Je dierenarts vangt door middel van een naaldje, een paar druppels bloed op in een speciaal buisje waarin een middel zit dat ervoor zorgt dat het bloed niet gaat stollen. Vervolgens wordt er in elk van de 3 vakjes van de test een druppeltje bloed gedoseerd. Daarna worden er 2 druppeltjes buffervloeistof aan elk vakje toegevoegd en vervolgens gaat de test lopen. Na slechts 10 minuten kan de uitslag worden afgelezen.

- De test is positief indien er 2 roodgekleurde lijnen in een venster aanwezig zijn. Een controlelijn (C) en een testlijn (T).
- Elke verkleuring van de testlijn, hoe vaag ook gekleurd, betekent dat de test positief is.
- De test is negatief indien er alleen een controlelijn aanwezig is.

- De test is ongeldig indien er geen controlelijn (C) aanwezig is, zelfs al verschijnt er een lijn bij de testlijn (T).

